

Người mẹ hiền của em

Trong gia đình em, người mà em yêu thương và kính trọng nhất chính là mẹ. Mẹ em là một nhân viên ngân hàng. Mỗi khi nhắc đến mẹ, trong lòng em lại dâng lên cảm giác ấm áp và tự hào. Đối với em, mẹ không chỉ là người sinh ra và nuôi dưỡng em mà còn là tấm gương sáng về sự chăm chỉ, hi sinh và trách nhiệm.

Mẹ em năm nay gần bốn mươi tuổi. Dáng người mẹ thon gọn, không cao lắm nhưng rất nhanh nhẹn. Làn da mẹ hơi ngăm vì những ngày tháng vất vả lo cho gia đình. Khuôn mặt mẹ trái xoan, phúc hậu. Đôi mắt mẹ to và hiền, lúc nào cũng ánh lên sự dịu dàng. Mỗi khi mẹ cười, khóe mắt lại xuất hiện vài nếp nhăn nhỏ, đó là dấu vết của thời gian và những lo toan. Em thích nhất là nụ cười của mẹ. Nụ cười ấy khiến em cảm thấy yên tâm và được che chở. Mái tóc mẹ dài, đen mượt, thường được buộc gọn gàng sau gáy khi đi làm. Những ngày đến ngân hàng, mẹ mặc bộ đồng phục lịch sự, đi đôi giày đen nhỏ nhắn. Nhìn mẹ trong bộ đồng phục, em thấy mẹ thật chuyên nghiệp và xinh đẹp. Có hôm mẹ trang điểm nhẹ, tô chút son hồng, trông mẹ càng rạng rỡ hơn. Em vẫn thường đùa rằng mẹ là “nhân viên ngân hàng xinh nhất”, mẹ chỉ cười hiền và xoa đầu em.

Công việc của mẹ ở ngân hàng rất bận rộn. Mỗi buổi sáng, mẹ dậy từ rất sớm để chuẩn bị bữa sáng cho cả nhà. Sau đó, mẹ vội vàng thay đồ và đi làm đúng giờ. Ở ngân hàng, mẹ làm công việc giao dịch với khách hàng. Mẹ kiểm tra tiền, đếm tiền rất nhanh và chính xác. Những ngón tay mẹ thoăn thoắt lật từng tờ tiền, ánh

mắt tập trung cao độ. Mẹ còn hướng dẫn khách hàng làm thủ tục gửi tiền, rút tiền hay vay vốn. Nhiều cô chú khen mẹ nhiệt tình và dễ mến. Có những ngày cuối tháng hoặc cuối năm, công việc nhiều hơn bình thường. Mẹ phải ở lại cơ quan để hoàn thành sổ sách. Khi về đến nhà, trời đã tối muộn. Dù mệt nhưng mẹ vẫn cố gắng hỏi han việc học của em. Có lần em thấy mẹ xoa nhẹ vai vì đau mỏi, em thương mẹ lắm. Em ước mình có thể lớn thật nhanh để giúp đỡ mẹ.

Không chỉ làm việc giỏi ở cơ quan, mẹ còn là người phụ nữ đảm đang trong gia đình. Buổi chiều tan làm, mẹ lại tất bật đi chợ, nấu cơm, dọn dẹp nhà cửa. Những bữa ăn mẹ nấu lúc nào cũng ngon và đầy đủ chất dinh dưỡng. Mẹ bảo phải ăn uống khỏe mạnh thì mới học tập tốt. Sau bữa cơm, mẹ thường ngồi cạnh em, kiên nhẫn giảng từng bài toán khó, sửa từng lỗi chính tả cho em. Khi em đạt điểm cao, mẹ vui lắm, ánh mắt long lanh hạnh phúc.

Mẹ luôn quan tâm đến anh trai của em và em. Những khi em bị ốm, mẹ là người lo lắng nhất. Mẹ thức suốt đêm ngồi bên giường, đặt tay lên trán em để xem còn sốt không. Đôi mắt mẹ thâm quầng vì thiếu ngủ nhưng vẫn ánh lên sự quan tâm dịu dàng. Mẹ nhẹ nhàng dứt từng thìa cháo, dỗ em uống thuốc. Trong vòng tay mẹ, em cảm thấy mình được bảo vệ và an toàn. Đối với em, mẹ vừa là người mẹ hiền, vừa là người bạn thân thiết. Em có thể kể cho mẹ nghe mọi chuyện ở trường: chuyện bạn bè, thầy cô, cả những điều nhỏ nhặt nhất. Mẹ luôn lắng nghe và cho em những lời khuyên bổ ích. Mẹ dạy em phải trung thực, chăm chỉ và biết yêu thương mọi người.

Em yêu mẹ nhiều lắm. Mẹ chính là người phụ nữ tuyệt vời nhất trong lòng em. Em tự hứa sẽ chăm ngoan, học thật giỏi để mẹ luôn vui lòng. Sau này lớn lên, em cũng muốn trở thành một người giỏi giang, tốt bụng và biết hi sinh như mẹ của em.

Người viết

Đinh Hà Phương – Lớp 5A4